

ЦИВІЛЬНЕ ПРАВО ТА ПРОЦЕС

Квітко В.В.

аспірант,

Запорізький національний університет

ПЕРШОЧЕРГОВІ КРОКИ НА ШЛЯХУ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА В УКРАЇНІ

Підприємництво в Україні попри неоднозначність законодавства та державної підтримки, все одно відіграє важливу роль щодо питань наповнення бюджету та зміцнення економіки. Важко навіть представити, якими б були результати, якщо держава мала б реальне бажання та волю якісно покращити умови існування бізнесу та сприяла б усесторонньому розвитку підприємництва. Адже беззаперечно – потенціал в українських підприємств обґрунтовано значний. Аргументами цього твердження виступають вже наявні успіхи окремо взятих сфер підприємництва, котрі на противагу зарегульованості законодавчої бази, тиску державних органів та непрозорості самого ринку – зуміли не тільки вийти на світовий рівень за стандартами якості свої продуктів та послуг, але й надійно там закріпилися.

Звісно, кількість дійсно успішних та прозорих проектів – не надто багато, і вбачається, що головна причина у тому, що держава за всі роки незалежності так і не змогла зробити радикальних та фундаментальних кроків з метою якісно змінити ситуацію у сфері існування та розвитку підприємництва. Безумовно, несьогоднішній день ми маємо цілком прийнятне законодавство, не дивлячись на окремі невідповідності, дублюючі та колізійні норми та загальну складність. Питання реєстрації нового бізнесу, згідно Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань» [3], загалом не викликає питань – все дійсно просто і цілком зрозуміло. Але головне те, що з реєстрації бізнесу – все тільки починається, і першочергово потрібно звертати увагу на сферу безпосередньої діяльності підприємств. Те, з чим підприємці стикаються під час свое

діяльності, які бюрократичні перепони не дають їм гідно конкурувати з іноземними партнерами, які податкові навантаження негативно діють на будь-які починання тощо. Тобто, головні кроки потрібно робити щодо більш фундаментальних питань, і тільки такому разі можна буде сподіватися, що українське підприємництво зможе справді відродитися.

Чимала кількість українських науковців займаються дослідженням теми розвитку підприємництва, вивчають ті фактори які виключно негативно впливають на даний процес, і разом з цим розробляють свої пропозиції, які на їх думку мають всі шанси позитивно вплинути на ситуацію.

Так, на увагу заслуговує праця, авторами якої є Л.Є. Сімків та С.А. Побігун. Адже у роботі не тільки вказані проблемні моменти, а й саме запропоновані конкретні практичні кроки, здійснивши які можна досягнути позитивних зрушень. Зокрема, наголошується на тому, що законотворцям потрібно не тільки – займатися удосконаленням вже існуючих норм у сфері регулювання підприємництва, а й намагатися розробляти нові, більш доступні та прості форми законодавства, як приклад – зведення та кодифікація тощо.

Також науковці звертають увагу на проблему координації та безпосередньої співпраці держави та представників підприємництва. Необхідно більш приділяти цьому питанню уваги, намагатися визначити ті моменти, які найбільше хвилюють бізнес, і які конкретно й не дають змоги якісно розвиватися та швидко прогресувати [4, с. 560].

Вагому частину дослідження спрямовано на визначення ролі різноманітних програм підтримки підприємництва за рахунок національних та регіональних програм. Окремо, науковців цікавить питання бізнес-освіти та всебічного сприяння з боку держави утворенню нових представників бізнесу тощо. Автори наполягають, що тільки утворення та усебічна підтримка технопарків, бізнес-інкубаторів та бізнес-центрів – сприятимуть реальному росту популярності підприємництва в Україні [4, с. 562].

В.В. Папп у своєму дослідженні наводить досить цікаву думку, що сучасний український бізнес, за всі минули роки набув насправді унікальний досвід. Звісно, мова йде про бізнес, який намагався й провадив свою діяльність у повній відповідності до всіх законодавчих норм та приписів. І цей досвід полягає у тому, що такої

кількості бюрократичних моментів та операцій можна мало де зустріти у розвинутих країнах. Відповідно, автор переконаний, що у тому разі, якщо привести у порядок всю систему регулювання підприємництва в Україні, і разом з цим приділити увагу якісному навчанню молодих бізнесменів, то вже через короткий проміжок часу, ми зможемо отримати вражаючий прогрес. Більше того, маючи той таки унікальний досвід, український бізнес матиме навіть перевагу над іноземними партнерами, й зможе гідно конкурувати на світовому ринку [2, с. 163].

О.В. Мелень та О.В. Абрамов наполягають на тому, що нинішня ситуація щодо підприємництва має ряд основних проблем, подолання яких значно пришвидшить процес якісного розвитку бізнес середовища в Україні. Науковці переконані, що необхідно раз і назавжди вирішити питання з оподаткуванням, зробивши систему прозорою, зрозумілою, з чітко визначеними пільговими періодами для бізнесу тощо. Окремо робиться акцент на негативному впливі монополії на ринку, яка існує й у великих масштабах [1, с. 61-62].

З огляду на думки та аргументи науковців, а також беручи до уваги нинішню ситуацію в Україні, можна сказати, що першочерговими кроками, які потрібно зробити у найближчому майбутньому – є: спрощення та осучаснення законодавства; налагодження прямого діалогу з підприємництвом; усебічна державна підтримка освітніх та допоміжних програм розвитку підприємництва.

Список використаних джерел:

1. Мелень О.В., Абрамова О.В. Мале підприємництво в Україні: проблеми та можливість ефективного функціонування. *Науковий вісник Херсонського державного університету*. 2016. № 16. С. 61-63.
2. Папп В.В. Сучасний стан і тенденції розвитку малого підприємництва в Україні. *Бізнес інформ*. 2013. № 6. С. 160-164.
3. Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб-підприємців та громадських формувань : Закон України від 15 травня 2003 року : станом на 31 січня 2019 року. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/755-15> (дата звернення: 27.02.2019).
4. Сімків Л.Є., Побігун С.А. Тенденції розвитку малого підприємництва в Україні в умовах диспропорційності економічного зростання. *Глобальні та національні проблеми економіки*. 2015. № 3. С. 560-564.